

Două feluri de Înțelepciune

Text biblic : Iacov 3:13-18, 5:7-12

Versetul de aur

Înțelepciunea care vine de sus este, întâi, curată, apoi pașnică, blândă, ușor de înduplecat, plină de îndurare și de roade bune, fără părtinire, nefățarnică. (Iacov 3:17)

Introducere

Se spune că toată viața este suferință. Această idee nu este chiar atât de șocantă, desigur. A fost rostită în multe contexte în întreaga lume. În calitate de creștini, înțelegem că suferința pe care o experimentăm este un rezultat al păcatului, în general. Unii încearcă să minimalizeze realitatea suferinței. Dar suferința - în special sub formă de persecuție - face parte din viața creștină. În zilele lui Iacov, scopul limitat al creștinismului a modelat tipurile de persecuție. Astăzi, când creștinismul este o credință globală, persecuția diferă de la cultură la cultură. În anumite națiuni africane, populațiile musulmane persecută puternic vecini creștini. În alte părți, politica oficială a guvernului împiedică întâlnirile creștine și formarea de biserici. La începutul studiilor noastre în Iacov, am enumerat câteva teme care se derulează pe parcursul scrisorii. Aceste teme unesc subiectele disparate pe care le abordează Iacov. Înțelepciunea este o astfel de temă. Reamintim, de exemplu, că la începutul scrisorii sale, Iacov i-a încurajat pe cititorii să stăruiască în mijlocul ispitelor și încercărilor (Iacov 1:2-4). Acestea s-ar putea face căutând înțelepciunea lui Dumnezeu (Cap 1:5). În textul de astăzi, Iacov abordează două situații foarte diferite, ambele cerând înțelepciune din partea credincioșilor. (învățarea Lui Dumnezeu și învățătura lumii)

Contextul lecției

I. Înțelepciunea în educație (Iacov 3:13-18)

A. Învățători buni (v13)

Vorbind despre cel care sunt înțelepți și pricepuți, probabil că Iacov se gândea la învățători. El introduce acest subiect într-un mod confruntător: „Cine dintre voi este înțelept și priceput?” Pare să spună „arată prin purtarea ta bună”. Modelul de viață al învățătorului trebuie să dovedească fapte bune; un învățător trebuie să pună în practica personală ceea ce învață. Apostolul Petru pare la fel de preocupat de relația dintre faptele bune și stilul de viață al unui conducător (1 Petru 2:12). Există un cuvânt pentru cei care spun un lucru, dar fac altul, cuvântul ipocrit, dar mai există alt cuvânt în acest verset „blândețe”, așa că cele două texte se leagă bine împreună în 2 Corinteni 10:1, și Tit 3:2.

B. Înțelepciunea pământească (v14-16)

Pizma este o invidie amară, ea sugerează și se manifestă în furie și vorbire aspră. În acest context, este posibil că învățătorii se pot invidia reciproc din cauza darurilor lor. Aceasta ar rezulta în certuri, așa cum a fost în Corint (comp 1 Corinteni 1:10-13; Cap 11:18). Iacov a spus că viețile trebuie să fie la fel ca vorbirea lor. Dar realitatea este că cel puțin unii dintre cititorii lui Iacov nu respectă acest standard. Ei consideră propria lor înțelepciune, o înțelepciune care nu coboară din cer, ceea ce înseamnă că nu este de la Dumnezeu (ci este lumească) (contrastată cu Iacov 1:17).

C. Înțelepciunea de sus -a Lui Dumnezeu- (v17-18)

Există o alegere mai bună! Adjectivele pe care Iacov le aplică pentru înțelepciunea care

vine din cer, de la Dumnezeu, amintește de lista lui Pavel despre roada Duhului (Galateni 5:22, 23). Cei mai mulți dintre acești termeni sunt clari, deoarece sunt folosiți într-o manieră compatibilă cu ceilalți scriitori ai Noului Testament. Scopul dorit al celui care caută înțelepciunea adevărată este pacea. Până acum, poate că învățătorii au avut conflicte între ei (sau cel puțin nu au încercat să oprească conflictele între ei (Iacov 4: 1). Totuși, despre cei care sunt făcători de pace, li se spune să semene pacea (comp Matei 5: 9; Romani 14:19). O recoltă a neprihănirii este asemănată cu timpul semănatului și seceratului, ceea ce ai semănat aceea vei culege, la fel este și cu pacea. Dacă dorești pace, vei seceră pace.

II. Înțelepciunea în Persecuție (Iacov 5:7-12)

Pentru a înțelege cel mai bine directivele lui Iacov în 5: 7–12, trebuie mai întâi să înțelegem că acestea sunt ca răspuns la primele șase versete ale capitolului. Putem spune că Iacov 5:1-6 este învinuirea proprietarilor necredincioși. Observăm că nu sunt chemați să se pocăiască, ci să „plângă și să se tânguiască”, în așteptarea judecății viitoare.

A. Fi răbdător (v7-11)

Spunând fiți răbdători indică faptul că Iacov nu se adresează celor bogați necredincioși, ci creștinilor care suferă. Iacov vorbește celor asupriți că venirea Domnului este soluția finală. Iacov aseamănă pe acești oameni săraci cu un gospodar care a semănat pământul și acum așteaptă să vină ploaia. Așa cum gospodarul așteaptă cu răbdare recolta sa, credincioșii săraci și asupriți trebuie să aștepte cu răbdare venirea judecății lui Dumnezeu. Iacov îi îndeamnă să fie răbdători și să nu se certe. El le dă de exemplu pe frații lor în credință, prorocii, care au venit în numele Domnului, și îi numește fericiți pe cei ce au răbdat. (dând exemplu pe Iov, care după o durere așa de mare a fost binecuvântat de Domnul (Iov 42:10, 12–1).

B. Nu jurați (v 12)

Acest verset este o referire clară la versetele din Matei 5:34-37. Cuvintele să nu jurați implică faptul că, cuvântul spus trebuie să fie adevărul și nu minciună, da să fie da și nu să fie nu. Acești oameni săraci pot fi tentați să-și calce cuvântul pentru a avea foloase materiale, totuși dacă a jurat , comportamentul lui nu-l glorifică pe Dumnezeu. Rezultatul negativ al jurământului se poate vedea în Matei 14:6-12 (Irod și fata Iriodiadei) apoi Matei 23:16-22 –juratul pe banii aduși la templu.)

CONCLUZII

Lecția de astăzi reunește două pasaje diferite, sub aceeași temă unificatoare: supremația înțelepciunii de Sus și nevoia acesteia în diferite situații. Învățătorii, atunci ca și acum, pot face mari pagube spirituale prin cuvintele rostite. Credincioșii care suferă mult în situații economice grele, pot nega Evanghelia, aducând amărăciune în comunitatea de creștini neavând nici un ajutor de la semenii lor. Ambele circumstanțe dăunează mărturisirii Evangheliei la alții. Soluția este ca creștinii să caute „înțelepciunea care vine de Sus” (Iacov 3:17). Când suntem înarmați cu înțelepciune, putem pune toate lucrurile în perspectivă răbdării până la venirea lui Isus. Toți ne confruntăm cu provocări pe parcursul vieții noastre. Adevărata întrebare este cum vom reacționa când vor veni acele vremuri. Ne vom opri pentru a căuta înțelepciunea de sus? Sau ne vom baza pe înțelepciunea pământească în răspunsul nostru? Nevoia de înțelepciune de sus și perseverența merg mână în mână pe măsură ce disciplina și rezolvarea noastră sunt testate. Toate acestea au o influență reală asupra bunăstării noastre spirituale în această viață; respingerea continuă a înțelepciunii lui Dumnezeu are implicații eterne. Când vom asculta chemarea lui Iacov de a căuta înțelepciunea de sus, vom experimenta o recoltă a neprihănirii.

Ce trebuie să memorăm: Alegeți Înțelepciunea lui Dumnezeu